

ΕΤΟΣ 64ον

8 Μαΐου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3284)

«ΙΗΣΟΥΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

Τά Εὐαγγέλια εἶναι τά πιό ἀντισυμβατικά κείμενα στήν ἀνθρωπότητα! Ἦ ὄχι μόνο γιατί καταργοῦν τόν καθωσπρεπισμό καί τήν κοινωνική συμβατικότητα, λόγῳ τοῦ περιεχομένου τους, πού ἀναιρεῖ τούς ὄρους καί τά ὄρια τῆς παρούσας ζωῆς καί τοῦ πεπερασμένου κόσμου μας, ἀνοίγοντας τόν δρόμο πρὸς τό αἰώνιο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἄλλιά καί γιατί εἶναι τόσο ἐλεύθερα γραμμένα, ὥστε νά μή διστάζουν νά προβάλλουν ἀκόμη καί τό ἀντίθετο πρὸς αὐτό πού κηρύττουν, χωρίς νά τό ἀπαξιῶνουν ἢ νά στοχοποιοῦν, καθὼς ἡ ἀνθρώπινη ἀναζήτηση εἶναι καλοδεχούμενη ὡς ἔκφραση τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας, ἀλλήλα καί ὡς κομβικό σημεῖο στήν πορεία τοῦ κάθε ἀνθρώπου ὡς τῆ συνάντησή του μέ τόν Θεό!

Συνακόλουθα καί ἡ Ἐκκλησία μας, ἀποτελεῖ ὅ,τι πιό ἀνατρεπτικό ἔχει νά ἐπιδείξει ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία, καθὼς μέ τήν Παράδοσή της, ἰδίως τῆ λειτουργική, ἔχοντας πλήρη ἐπίγνωση τῆς μοναδικῆς ἀλήθειας πού κατέχει, ὄχι μόνο κηρύττει ἓνα ἄλλο, καινούργιο καί θυσιαστικό ἦθος, ἀλλήλα δέν διστάζει ἀκόμη καί νά προκαλέσει τήν ἀμφισβήτηση, τήν ἀμφιβολία, τήν πολεμική. Καί τό κάνει αὐτό γιά νά δείξει στόν κάθε καλόπιστο ἀναζητητή ὅτι ἡ πίστη της εἶναι ἡ μόνη πού ἀντέχει στή βάσανο τῆς ἐξαντλητικῆς ἐξέτασης γιά τήν ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων, καθὼς μέσα στοὺς αἰῶνες ὅποιο ἐπιχείρημα ἢ συλλογιστική ἔχει ἐφευρεθεῖ γιά τήν κατάλυση τῆς διδασκαλίας της, ὄχι ἀπλῶς ἀνασκευάστηκε, ἀλλήλα καταλυόμενο ἀπέδειξε ὅτι τίποτε δέν μπορεῖ νά ἀναιρέσει τήν ἀποκεκαλυμμένη ἀλήθεια, ὅπως τήν παρέδωσε τό ἀψευδές στόμα τοῦ Χριστοῦ μας!

Ἡ Ἐκκλησία προκαλεῖ τήν ἀνθρώπινη λογική

Ἦ ὄσοι σπουδάζουν ἐπικοινωνιολογία ἢ δημόσιες σχέσεις, δέν μποροῦν παρά νά χαρακτηρίσουν τουλάχιστον ὡς λήθη τά ὅσα κάνει ἡ Ἐκκλησία μας τίς

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. κ' 19-31)

«Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»

Ούσης ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄντι-
των ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφιένται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὁκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὅδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ἡμέρες τῆς ἐβδομάδας ἀπὸ τὸ Πάσχα μέχρι τῆ σημερινῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀντίπα-
σα. Ἀντὶ νὰ μετέλθει ὁ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ προβάλλῃ ὡς ἀδιαμφισβήτητο τὸ γε-
γονός τῆς Ἀναστάσεως, κάνει τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο. Ὁλητὴν τὴν ἐβδομάδα διαβά-
ζονται εὐαγγελικὲς περικοπὲς πού περιγράφουν ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάντος
Κυρίου, κυρίως ὁμως καταγράφουν τίς ἀντιδράσεις πολλῶν στό μοναδικό γε-
γονός. Καί παρουσιάζονται ἰδίως ἐκεῖνοι πού πολεμοῦν τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χρι-
στοῦ, προβάλλοντας ἢ ἴδια ἢ Ἐκκλησία τὴν ἀμφισβήτηση καὶ τὴν ὑπονόμηση.

Τὸ κορυφαῖο πού κάνει ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἀνήμερα τοῦ Πάσχα, στὸν
Ἑσπερινὸ τῆς Ἀγάπης, νὰ διαβάσει τὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀλλήλα
στή μισή τῆς ἔκταση. Δηλαδή, μέχρι τοῦ σημείου ὅπου ὁ Θωμᾶς ἀρνεῖται νὰ πι-
στέψει τὴ μαρτυρία τῶν ἄλλων Ἀποστόλων ὅτι εἶδαν τὸν Ἀναστημένο Κύριο.
Τὴν ἡμέρα τῆς μεγαλύτερης ἐορτῆς τῆς Ἐκκλησία τὴν κλείνει μὲ τὴ φράση
«οὐ μὴ πιστεύσω»! Καί στὴν κατεξοχὴν προβολὴ τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστά-
σεως προσκυρώνει τὴν ἀμφιβολία καὶ τὴν ἄρνηση, καθὼς ὁ λόγος αὐτός τοῦ
Θωμᾶ ἀντηχεῖ σ' αὐτιά μας γιὰ μιὰ ὁλόκληρη ἐβδομάδα. Μόλις δὲ σήμερα

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Κατά τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τῆς πρώτης τῆς ἑβδομάδος, καὶ ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν συγκεντρωμένοι οἱ μαθηταί, διότι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους, ἦλθε ὁ Ἰησοῦς καὶ στάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ τοὺς λέγει, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ὅταν εἶπε αὐτό, τοὺς ἔδειξε τὰ χέρια του καὶ τὴν πλευράν του. Οἱ μαθηταί ἐχάρησαν διότι εἶδαν τὸν Κύριον. Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε πάλιν, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας. Καθὼς ἔστειλε ἐμέ ὁ Πατέρας καὶ ἐγὼ στέλλω ἐσᾶς». Ὅταν εἶπε αὐτό, ἐφύσησε εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς λέγει, «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἐάν συγχωρήσετε τίς ἁμαρτίες κανενός τοῦ εἶναι συγχωρημένες· ἂν κανενός δὲν τίς συγχωρήσετε, θὰ μείνουν ἀσυγχώρητες». Ὁ Θωμᾶς, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὀνομαζόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μαζί τους ὅταν ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. Τοῦ εἶπαν λοιπὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί, «Εἶδαμεν τὸν Κύριον». Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, «Ἐάν δὲν ἰδῶ εἰς τὰ χέρια του τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ δάκτυλό μου εἰς τὸ σημάδι ἀπὸ τὰ καρφία καὶ δὲν βάλω τὸ χέρι μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θὰ πιστέψω». Ὑστερα ἀπὸ ὀκτῶ ἡμέρες ἦσαν πάλιν μέσα εἰς τὸ σπίτι οἱ μαθηταί του καὶ ὁ Θωμᾶς μαζί τους. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, ἐνῶ οἱ πόρτες ἦσαν κλειστές, ἐστάθηκε εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπε, «Εἰρήνη νὰ εἶναι μαζί σας». Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν, «Φέρε τὸ δάκτυλό σου ἐδῶ καὶ κύτταξε τὰ χέρια μου καὶ φέρε τὸ χέρι σου καὶ βάλε το εἰς τὴν πλευράν μου καὶ μὴ γίνεσαι ἄπιστος ἀλλὰ πιστός». Ὁ Θωμᾶς τοῦ ἀπεκρίθη, «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Ἐπειδὴ μέ εἶδες, ἐπίστεψες. Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δὲν μέ εἶδαν καὶ ὅμως ἐπίστεψαν». Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκανε ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Ἄλλ' αὐτὰ ἔχουν γραφῆ γιὰ νὰ πιστέψετε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχετε ζωὴν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀναγινώσκει τὴν περικοπὴν στό σύνολό της, ὥστε ν' ἀκουσεῖ ἡ σωτήριος ὁμολογία, «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου»!

Λογικό καὶ ἀνθρώπινο θὰ ἦταν ἡ Ἐκκλησία νὰ θελήει νὰ καταπνίξει τὴν κάθε ἀμφισβήτηση, νὰ ἀποσιωπήσει τὴν ὁποια ἀντίδραση, νὰ παρουσιάσει μιὰ ἰδανική εἰκόνα θριάμβου καὶ ἐπιτυχίας. Πότε, ὅμως, ἡ Ἐκκλησία μας πορεύτηκε μέ ὄρους ἀνθρώπινης λογικῆς; Δέν εἶναι πολιτικό κόμμα ἢ φιλοσοφικό σύστημα πού νὰ διεκδικεῖ τὴ μέ κάθε τρόπο ἐπικράτησή του καὶ γι' αὐτό νὰ ἐμπλέκεται σέ κάθε εἶδους τακτικισμούς καὶ ὠραιοποιήσεις τῶν ὑποστηριζόμενων ἀπόψεων. Ἡ μέθοδος της εἶναι νὰ προκαλεῖ τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ γιὰ νὰ τὴν ὑπερβαίνει καὶ μέ τὸν τρόπο αὐτό ν' ἀναδεικνύει ἀψιμυθίασθη τὴν ἀλήθειά της.

Ἡ μοναδικὴ ἀλήθεια

Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει γιὰ νὰ φωτίζονται οἱ ἄνθρωποι «εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθει-

8 Μαΐου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΙΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καί εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449).

Ἦχος: — Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Ἰω. α΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. στί 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

αν» (Ἰω. 16,13). Ποιά εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας; Ἡ σώζουσα πίστη της ὅπως τὴν παρέλαβε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Προσοχή στὴ λέξη «πίστη»! Ἡ Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει γιὰ νὰ κηρύττει καί νὰ διαδίδει ἕνα σύστημα ἀρχῶν καί ιδεῶν, κάποιου εἶδους γνώση, ἢ ἕνα σύνολο θεωρητικῶν παραδοχῶν διαμορφούμενο περιστασιακὰ ὥστε νὰ μποροῦν νὰ τὸ ἀσπαστοῦν ὅσο γίνεται περισσότερο ἀριθμητικὰ ἄνθρωποι. Ἡ Ἐκκλησία ὑπάρχει γιὰ νὰ κηρύττει τὴν πίστη στὸν Χριστό, δηλαδή αὐτὸ πού καταλαμβάνει τὸν ἄνθρωπο, τὸν ἀνακαινίζει, τὸν ὀδηγεῖ στὴ βίωση τῆς ἀλήθειας καί τοῦ ὑπαγορεύει ὄρους ζωῆς.

Μέ ἄλλα ἰόγια εἶναι ὁ θησαυρὸς τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος δὲν προσαρμόζεται σὲ ἀνθρώπινα σχήματα, οὔτε ὑπηρετεῖ σκοπιμότητες. Δὲν ἀποσκοπεῖ σὲ ἀριθμητικὰ μεγέθη ὁπαδῶν καί δὲν μεταβάλλεται κατὰ τὸ δοκοῦν «γιὰ νὰ μὴ στενοχωρήσουμε κανέναν». Ἡ πίστη εἶναι βιωματικὴ κατάσταση στὴν ὁποία προσκαλεῖται ὁ ἄνθρωπος, προσαρμοζόμενος αὐτὸς καί ἀποδεχόμενος αὐτὴ τὴν πίστη! Εἶναι ὅ,τι σημαντικότερο στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, γι' αὐτὸ καί ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀνέχεται ἐπιπολαιότητες, παλινωδίες ἢ παιχνίδια. Θέλει νὰ καταδείξει στὸν ἄνθρωπο ὅτι ἡ ἀπόφασή του γιὰ ἀποδοχὴ αὐτῆς τῆς πίστεως πρέπει νὰ εἶναι προῖόν βασιάνου, ἐνσυνείδητη καί δεσμευτικὴ γιὰ τὴ συνέχεια τῆς ζωῆς του. Γι' αὐτὸ καί προκαλεῖ ἡ ἴδια τὴν ἀμφισβήτηση, καλλιέργει τὴν ἀναζητηση καί δὲν διστάζει νὰ προβάλλει ἀκόμη καί τὴν ἀντίθετη ἄποψη, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερὰ νὰ ἐγκολληθεῖ τὴν πίστη κατασταλαγμένος καί μὲ τὴ μεγαλύτερη δυνατὴ ἀποφασιστικότητα!

Τὸ ἴλεε ξεκάθαρα σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης: «Ταῦτα δὲ πάντα γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καί ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ» (Ἰω. 20,31)!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προνεφεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---